

SENTÈNCIA de 17 de juliol de 2003

Novació subjectiva de l'obligació per canvi de la persona del deutor: modalitats.- Assumpció del deute: requisits.
- Càrrega de la prova de l'assumpció del deute.- Interessos moratoris.- Valoració de la prova

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la mercantil ELECTROVOLT, S.A. va interposar, en data 3-6-2002, demanda de reclamació de quantitat contra la mercantil MOBLES MASOVER, S.L., en virtut de la qual sol·licitava la condemna d'aquesta darrera a l'abonament de la quantitat de 7.903,95 €, amb els interessos legals a comptar des de la data de les factures o, subsidiàriament, de la contesta a la demanda, i amb imposició de les costes processals.

La mercantil ELECTROVOLT, S.A. va oposar-se a la demanda i, per escrit de data 17-6-2002, va demanar la desestimació de la mateixa i la imposició de les costes processals a la part agent.

II.- L'Honorable Batlle va dictar sentència, de data 17-2-2003, essent la seva part dispositiva la que segueix: "DECIDEIX: Que he de desestimar i desestima la demanda interposada per la societat ELECTROVOLT, S.A. contra la societat MOBLES MASOVER, S.L., absolvent aquesta darrera de les pretensions de la primera, imposant a la societat agent el pagament de les costes judicials, inclosos honoraris d'advocat i procurador, a acreditar en període d'execució de sentència".

III.- La part agent va interposar recurs d'apel·lació contra la sentència d'instància i, en data 13-5-2003, va presentar escrit de conclusions, segons el qual demanava la revocació de la sentència i que es dictés una altra que estimés la seva demanda, o, de forma subsidiària, que si es confirma la resolució d'instància, no s'efectuï imposició de les costes processals. Per el contrari, la

part apel·lada, en el seu escrit de contesta a les conclusions, de data 3-6-2003, sol·licita la confirmació de la sentència i la imposició de les costes processals a la part recurrent.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- L'únic objecte d'aquest procés i del recurs d'apel·lació rau en determinar si es va produir un supòsit de novació del pol passiu de la relació obligatòria, de forma que el Sr. V.B. va passar a ésser el nou deutor, com defensa la part defenent, ara apel·lada, i acull la sentència dictada a la instància, o, per el contrari, com manifesta la part agent, si bé es va pagar part del deute, no existeix cap mutació del titular del pol passiu i segueix obligada, en qualitat de deutora, la mercantil MOBLES MASOVER, S.L.

La modificació del pol passiu de la relació obligatòria pot tenir lloc de diferents formes, admeses per l'ordenament jurídic andorrà (cfr. D.46,2,8-5 i C.8,42,6. I SSTM de 16-12-1986 i 22-3-1993 i SSTSJA de 27-1-2000 i 11-5-2000). Així, una primera forma és l'anomenada expromissió, segons la qual i degut a un acord entre el nou deutor i el creditor, resta obligat aquest nou deutor, alliberant a l'anterior o bé assumint de forma cumulativa amb l'antic deutor el deute existent. La segona modalitat és la que es coneix amb el nom de delegació del deute. En virtut de la delegació l'antic deutor, anomenat delegant, designa un nou deutor, conegut amb el nom de delegat per tal de complir amb el deute existent front al creditor o, fins i tot, per assumir una nova obligació. En el cas de nomenament pel pagament d'una prestació ja existent ens trobem davant la delegació solutòria, mentre que quan el nomenament té per objecte el compliment d'una nova prestació estem davant la delegació promissòria. I, la tercera modalitat és el negoci d'assumpció del deute, a través del qual, amb el consentiment del creditor o bé el primitiu deutor es reemplaça pel nou o bé aquest s'obliga de forma cumulativa amb aquell.

Efectuades les anteriors consideracions, convé ara analitzar el supòsit que ens ocupa per determinar si ens trobem davant d'alguna de les modalitats esmentades i si concorren els requisits per tal que procedeixi la novació amb alliberament del primitiu deutor.

II.- En el litigi que ens ocupa, la part defenent manifesta que (foli 74) de les obres d'electricitat

realitzades se'n faria càrrec el propietari del local, Sr. V.B., i que per això es va satisfer part de la segona canvia, a la vegada que el creditor va acceptar aquesta situació i això va significar l'alliberament de la defenent. En definitiva, s'està adduint l'existència d'un negoci d'assumpció de deute.

Si s'analitza la prova practicada, no existeix cap constància documental de l'esmentat negoci i tant la part agent, creditor, com el propietari del local, Sr. V.B., neguen l'existència de l'assumpció del deute. Cal, en aquest sentit, examinar la prova testifical del Sr. V.B. (folis 101 i 102), on nega que assumís el deute i que el pagament de la quantitat de 738.400.-Pts es va fer pels treballs de seguretat respecte dels incendis, que es correspon amb els documents que es troben als folis 12 i 13. Així mateix, de la prova de confessió en judici de la part agent, que ha de ser valorada de forma conjunta i global, no es pot extreure, com assenyala la part apel·lada, que de la mateixa s'extregui que es va produir l'assumpció del deute, perquè si bé és cert que de la resposta a la segona posició podria concloure's aquest resultat, en canvi, quan es contesta la tercera posició s'indica que si que el Sr. V.B. va pagar la quantitat de 738.400.-Pts, però es matisa que ho va fer per tractar-se de treballs fets fora de pressupost; matís que esdevindria innecessari si s'hagués col·locat en la posició del primitiu deutor.

Per consegüent, de la prova practicada a les actuacions, a judici d'aquesta Sala no es pot tenir per acreditada l'existència d'una novació del pol passiu de l'obligació, amb l'assumpció del deute per un nou deutor i amb el consentiment del creditor, ni tampoc que d'haver existit l'assumpció del deute s'hagi acreditat l'alliberament del primitiu deutor i la seva substitució pel nou deutor. En efecte, la càrrega de la prova de l'existència del negoci d'assumpció de deute i que aquest implicava l'alliberament de l'antic deutor i la seva substitució pel nou no s'extreu de les actuacions ni pot descansar, exclusivament en la resposta a una de les posicions de la prova de confessió en judici del legal representant de la part agent, i més quan la resposta que mereix la següent posició no abona aquella solució. I cal afegir que, com ja va sustentar la sentència d'aquest Tribunal de 27 de gener de 2000, el fet de lliurar les factures a nom de la defenent i el fet de demandar a la societat que va encarregar els treballs abona la tesi que no va existir consentiment ni del creditor ni del nou deutor per modificar la posició passiva de l'obligació. I, tampoc el pagament, relatiu a la quantitat de 738.400.-Pts pel Sr. V.B. podria considerar-se un reconeixement de la substitució del deutor, atès que ho nega el propi Sr. V.B.

i d'haver-se produït la substitució del deutor hagués acceptat la totalitat del pagament i no hagués refusat la quantitat relativa a comissions bancàries i interessos que, sens dubte, formen part del crèdit del deutor.

III.- Per tant, s'escau estimar el recurs d'apel·lació interposat i revocar la sentència d'instància, a la vegada que cal indicar que l'acolliment de la pretensió principal fa innecessari l'estudi de la pretensió articulada amb caire subsidiari.

Quant als interessos moratoris que es sol·liciten, s'ha de dir que aquests s'han de meritjar des de la data de contesta a la demanda, en aplicació de la regla general continguda al Digest 22,1,35, segons la petició subsidiària de la demanda, i no des de la data de les factures sol·licitades per la part agent, com a petició principal en relació a l'obligació d'abonament d'interessos.

L'èxit del recurs suposa la no imposició de les costes processals de segona instància. Per el contrari, l'estimació íntegra de la demanda comporta, conforme a allò que preveu el Codi 7,51,5, imposar al litigant vençut les costes de la primera instància.

Atesa la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMEM el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la mercantil ELECTROVOLT, S.A. i DECLAREM que ESTIMEM la demanda interposada per la mercantil ELECTROVOLT, S.A. contra MOBLES MASOVER, S.L. i condemnen a aquesta darrera al pagament de la quantitat de 7.903,95 €, amb més els interessos legals des de la data de contesta a la demanda i amb imposició a la part defenent de les costes processals. No s'escau efectuar imposició de les costes d'aquesta segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-